

Judicial Board of Szeged

5 December 2008

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.379/2008/4.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Varga László ügyvéd (6000 Kecskemét, Kőhid u. 10.) által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti székhelyű felperesnek - a Dr. Juhász Gabriella ügyvéd (1054 Budapest, Szemere u. 19. II/2.) által képviselt **(I.rendű alperes neve, címe)** székhelyű I. rendű és a **(II.rendű alperes neve "f.a.", címe)** alatti székhelyű II. rendű alperes ellen vételár megfizetése iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2008. április 25. napján kelt 9.G.40.332/2007/11. számú ítéletével szemben az I. és II. rendű alperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

ÍTÉLETET:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi az I-II. rendű alpereseket, fizessenek meg egyetemlegesen 15 nap alatt a felperesnek 200.000,- (Kettőszázezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi az I-II. rendű alpereseket, fizessenek meg egyetemlegesen az államnak - külön felhívásra - 554.000,- (Ötszázötvennégyezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

INDOKOLÁS:

A felperes 2005. április 6-án borszállítási szerződést kötött az I. rendű alperessel. Az angol nyelven fogalmazott szerződést utóbb a felperes kérésére magyarul is elkészítették. A szerződés alapján az I. rendű alperes 3000 hl asztali minőségű fehérbort vásárolt a felperestől, a vételárat 21,50 EUR/hl összegben határozták meg. Megállapodtak abban, hogy az áru célállomásra történő érkezését követően annak minőségével, mennyiségével kapcsolatos minden reklamációt a vevő köteles alátámasztani a Bulgáriában nemzetközileg akkreditált

minőségellenőrző intézmény hivatalos jegyzőkönyvével. Az angol nyelvű szerződés szerint nyolc nap állt a vevő rendelkezésére a leszállított áruval kapcsolatos reklamáció előterjesztésére. A szerződésben a vitás kérdések eldöntésére a magyar jog alkalmazását kötötték ki.

A peres felek, valamint a II. rendű alperes, mint kezes között kezességvállaló szerződés megkötésére került sor, melyben az adásvételi szerződésre utalással a II. rendű alperes arra vállalt kötelezettséget, hogy a Ptk. 272. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a vételárat az eladó részére haladéktalanul megfizeti, amennyiben a vevő 60 napon belül nem teljesítene.

A szállítási szerződés alapján a felperes 2005. április 13-án 606,64 hl mennyiségben 13.042 EUR értékű fehérbort adott fel az alperes részére, melyről az Országos Borminősítő Intézet (OBI) 2005. április 4-én adott ki minősítési bizonylatot. Az újabb minta alapján az OBI a 2005. május 18. napján kiállított minősítési bizonylatban 1213,28 hl száraz fehér asztali bor EU tagállamban történő forgalomba hozatalát, illetőleg harmadik országokba történő szállítását engedélyezte. Erre figyelemmel a felperes 2005. május 19-én további 606,64 hl bort adott fel az I. rendű alperes részére 13.042 EUR értékben, majd az újabb, utolsó 504,62 hl tétel feladására 10.849,33 EUR értékben 2005. június 7-én került sor. Az első borszállítmány szesztartalma az OBI vizsgálati jegyzőkönyve szerint 11,34 %, míg a második mintáé (második és harmadik szállítmány) 10,41 % volt.

A felperes által kiállított három számla ellenértékét az I. rendű alperes nem egyenlítette ki, megbízottja, **(személy neve)** fizetési haladékot kért és 8.000 EUR megfizetését vállalta rövid időn belül. Utóbb, 2005. augusztus 27-én kelt levelében az I. rendű alperes a második és harmadik szállítmány alkoholfokát kifogásolva megtagadta a számlák kiegyenlítését.

A felperes kereseti kérelmében a Ptk. 379. §-ára, illetőleg a Ptk. 274. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel kérte, hogy a bíróság egyetemlegesen kötelezze az alpereseket 36.934,85 EUR és ezen összeg után az egyes számlák esedékességétől a kifizetésig a nemzetközi pénzügyi kamatnak megfelelő késedelmi kamat megfizetésére. Arra hivatkozott, hogy az általa szállított bor minden alkalommal a szállítás előtt minősítésre került az OBI-nál, amelynek megállapítása szerint a minták alkoholtartalma minden esetben megfelelő volt. Az I. rendű alperes második és harmadik szállítmánnyal kapcsolatos minőségi kifogása alaptalan és elkésett. Mivel a II. rendű alperes arra vállalt kötelezettséget, hogy a vételárat az eladó részére haladéktalanul megfizeti amennyiben a vevő 60 napon belül nem teljesít, álláspontja szerint ezáltal készfizető kezességet vállalt, így az I. rendű alperes tartozásáért egyetemlegesen köteles helytállni.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Álláspontjuk szerint a felperes hibásan teljesített, az általa szállított bor a megállapodás szerinti 10,5 %

minimum alkoholszintet sem érte el. Az I. rendű alperes előadta, hogy a megérkezés után a szállítmányokat bevizsgáltatta. Az első szállítmány megfelelő volt, azonban a bolgár Közegészségügyi Védelmi és Ellenőrzési Regionális Felügyelet 2005. május 5. napján kelt vizsgálati eredménye a második minta alkoholszintjét csak 9,51 %-ban állapította meg. A harmadik szállítmányból 2005. június 17-én beküldött minta szesztartalma - a vizsgálat eredménye szerint - 9,3 % volt. A II. rendű alperes tagadta, hogy készfizető kezességet vállalt volna az I. rendű alperes tartozásáért, véleménye szerint a megállapodásban szereplő Ptk. 272. § (1) bekezdésére történő utalás az egyszerű kezességvállalás tényét támasztja alá.

Gf.I.30.379/2008/4.szám

Az alperesek a hibás teljesítésből eredő igényüket kifogás formájában érvényesítették, a második és harmadik szállítmány tekintetében 12.650 EUR mértékű árleszállítást kértek. Arra hivatkoztak, hogy a leszállított áru Bulgáriában nem minősült bornak. Az I. rendű alperes felhasználta a bort, a megfelelő minőséget azonban csak 30.126,25 EUR összegű többletráfordítással - jobb minőségű bor hozzákeverésével - tudta biztosítani, melyet a vételár követeléssel szemben kárként érvényesített.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperes részére 36.934,85 EUR-t és ebből 13.042,76 EUR után 2005. június 13-tól 2005. december 30-ig 2,22343 %, 13.042,76 EUR után 2005. július 18-tól 2005. december 30. napjáig 2,24677 %, 10.849,33 EUR után 2005. augusztus 8. napjától 2005. december 30. napjáig 2,26395 %, a teljes tőke után 2006. január 2-től 2006. december 29-ig 3,07893 %, 2007. január 2-től 2007. december 31. napjáig 4,27691 %, míg 2008. január 2. napjától a kifizetés napjáig 4,42907 % mértékű nemzetközi pénzüpiaci kamatot. Indokolásában megállapította, hogy a felperes 10,5 % alkoholtartalmú bor szállítására vállalt kötelezettséget. A második és harmadik szállítmány feladásakor mintavételre nem került sor, így nem bizonyítható, hogy a felperes által feladott bor minősége megegyezett az OBI által vizsgált mintával. Az I. rendű alperes a második szállítmányt bevizsgáltatta, a vizsgálati eredmény keltezése azonban korábbi, mint a szállítmány feladásának időpontja, ezért nem kapcsolható minden kétséget kizáróan a felperes által 2006. május 19-én feladott küldeményhez. A harmadik szállítmány vonatkozásában - a bolgár vizsgálati eredmény alapján - megállapította a felperes hibás teljesítését. Kifejtette ugyanakkor, hogy az I. rendű alperes által érvényesített árleszállítás, illetve kárigény tekintetében a bizonyítás őt terhelte, azonban többszöri felhívás ellenére is csak összegszerűségében pontosította igényét, az annak alapjául szolgáló bizonyítékokat nem jelölte meg. Bizonyítási indítványa kizárólag szakértő kirendelésére irányult a hibás teljesítés tekintetében, miközben a hibás teljesítés ténye szakértői bizonyítás nélkül is megállapítható volt. Erre figyelemmel a felperesi hibás teljesítés jogkövetkezményeinek levonására nem volt lehetőség,

ezért az elsőfokú bíróság az I. rendű alperest mindhárom borszállítmány ellenértékének és az egyes részösszegek után a nemzetközi pénzügyi kamatnak megfelelő késedelmi kamat megfizetésére kötelezte. A II. rendű alperes marasztalása a kezességvállalási szerződés alapján történt, amelynek megszövegezése megalapozta a készfizető kezesség szerinti felelősséget.

Az ítélettel szemben az alperesek nyújtottak be fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését kérték. Utaltak arra, hogy az általuk becsatolt vizsgálati jegyzőkönyvek egyértelműen alátámasztják a második és a harmadik szállítmány vonatkozásában a hibás teljesítés tényét. Álláspontjuk szerint a beszámítási igény megalapozottságának elbírálásához szükséges bizonyítást felajánlották, amennyiben szakértő kirendelésére tettek indítványt. A szakértő segítségével bizonyítható mindkét tétel vonatkozásában az alkoholveresztesség, és az, hogy a gyenge alkoholtartalmú bor feljavításához valóban a beszámítási kifogásban megjelölt mennyiségű és minőségű bor hozzáadása volt szükséges, illetőleg a feldolgozási és szállítási költségek is.

Nem fogadták el az elsőfokú bíróság II. rendű alperes készfizető kezességgel kapcsolatos álláspontját, mivel a megállapodás kifejezetten sortartásos kezességre utal, amikor a Ptk. 277. § (1) bekezdését jelölte meg. A szövegezésből sem vonható le ezzel ellentétes következtetés, hiszen 60 nap elteltével a fizetési késedelem nem egyszerre állt be mindkét alperessel szemben, hanem csak egymást követően.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **alaptalan.**

A felperes és az I. rendű alperes között nemzetközi vonatkozású adásvételi szerződés jött létre, amelyben a felperes a bulgáriai székhelyű I. rendű alperes részére fehér asztali bor szállítását vállalta. A perben nem volt vitatott, hogy a felperes mikor, milyen mennyiségű és értékű bort szállított a megrendelő részére, a kereset elutasítását az I. rendű alperes arra figyelemmel kérte, hogy a szállító részéről részben hibás teljesítés történt.

A Ptk. 305. § (1) bekezdése szerint olyan szerződés alapján, amelyben a felek kölcsönös szolgáltatásokkal tartoznak, a kötelezett hibásan teljesít, ha a szolgáltatott dolog nem felel meg a teljesítéskor a törvényes vagy a szerződésben meghatározott tulajdonságoknak.

Minőségi kifogás esetén alapvető elvárás a jogosulttól, hogy a hiba felfedezését, észlelését követően erről haladéktalanul tájékoztassa a kötelezettet, ezzel lehetővé téve számára a kifogásban felhozottak ellenőrzését, a hiba kijavítását, esetleg az áru cseréjét. Miután a felek között a szerződés - a szöveg

megmagyarázása után - angol nyelven jött létre, a magyar nyelvű változatot csak később írták alá, a minőségi kifogás tekintetében az angol nyelvű változatot kell irányadónak tekinteni, figyelemmel arra is, hogy ebben erre nézve kifejezett rendelkezés található. A szerződés 8. pontja értelmében, amennyiben a vevő az áru minőségével kapcsolatos reklamációval él, erről az eladót az áru átvételét követő 8 napon belül írásban tájékoztatja. Ebben az esetben - tehát csak akkor, ha megtörtént a 8 napon belüli tájékoztatás, értesítés - a felek elfogadják a független minőségvizsgáló szervezet megállapításait (31. szám alatti szerződés).

Magyarország a magyar jog részévé tette az 1987. évi 20. sz. tvr-rel kihirdetett áruk nemzetközi adásvételéről szóló ún. Bécsi Vételi Egyezményt (továbbiakban: Egyezmény). A megállapodásban a felek a magyar jog alkalmazásáról rendelkeztek, a felperes és az I. rendű alperes székhelye különböző országokban található, ezért a perbeli jogvitában az egyezmény szabályait kellett alkalmazni (1. Cikk (1) bekezdés b) pont). Az Egyezmény 38. Cikke értelmében a vevő a körülmények által lehetővé tett legrövidebb időn belül köteles az árut megvizsgálni vagy megvizsgáltatni. A 39. Cikk szerint a vevő elveszti azt a jogát, hogy az áru minőségi hibájára hivatkozzék, ha erről az eladót a hiba megjelölésével ésszerű időn belül nem értesíti azt követően, hogy a hibát felfedezte. Ezekkel a rendelkezésekkel összhangban a felek 8 napot biztosítottak arra, hogy megtörténjen a minőségi ellenőrzés, illetőleg az eladó írásbeli értesítése. Miután az I. rendű alperes a

Gf.I.30.379/2008/4.szám

szerződésben előírt értesítési kötelezettségének a megjelölt határidőn belül nem tett eleget, az Egyezmény 39. Cikke értelmében elveszítette azon jogát, hogy az áru minőségi hibájára hivatkozzon.

Megjegyzi az ítéletábla, hogy ilyen - 8 napos határidőt előíró - szerződéses rendelkezés hiányában sem lehetne az I. rendű alperes mintegy 2 hónapos késéssel küldött írásbeli minőségi kifogását (G.40.364/2005/1. sz. keresetlevél 21. melléklet) ésszerű időn belüli értesítésnek tekinteni. Ez a késlekedés ugyanis megfosztotta az eladót attól a lehetőségtől, hogy a kifogás ténybeli alapjait ellenőrizze, megalapozott szavatossági igény esetén a számára minimális költséggel járó javításról, esetleg az áru cseréjéről gondoskodjon. Hasonló módon értelmezte az Egyezmény 39. Cikkének rendelkezését a Bírósági Határozatok 2001/6. számában közzétett VB 99144. számú határozatában a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett állandó Választottbíróság is.

Megjegyzi az ítéletábla azt is, hogy az I. rendű alperes csupán a perben, a 2007. június 29-én tartott tárgyaláson - a perindítás után több mint egy évvel - terjesztette elő a szavatossági igényét, ekkor vált ismertté, hogy árleszállítás mellett a hiba kijavításával összefüggésben felmerült költségei megtérítésére tart igényt. Ekkor csatolta csak be a perben a vizsgálati jegyzőkönyveket, melyek tanúsítják, hogy a 2005. április 27-én, a május 5-én, illetve június 23-án kiállított igazolásokra alapítja a kifogásait.

A II. rendű alperes készfizető kezességvállalásával kapcsolatos elsőfokú álláspont helytálló. A szerződés értelmében a II. rendű alperes a 60 napos fizetési határidő elmulasztása esetére már feltétel nélküli fizetési kötelezettséget vállalt, ami megfelel a készfizető kezességnek. Tény, hogy a megállapodásban a felek felhívták a Ptk. 272. § (1) bekezdés rendelkezését, ilyen szerződési tartalom ismeretében azonban ez azt jelentette, hogy a II. rendű alperes a 60 napos fizetési határidő alatt hivatkozhatott sortartásra, ezt követően pedig fizetési kötelezettsége feltétel nélkülivé vált.

Az előbbiekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - részben eltérő indokolással - helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperesek a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 82. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelesek a felperes másodfokú eljárási költségének megfizetésére, a jogi képviselő munkadíját az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) és b) pontja, illetve (5) bekezdése alapján állapította meg. A le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére az 1990. évi XCIII. törvény 64. §-a alapján alkalmazott 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az alperesek egyetemlegesen kötelesek.

Szeged, 2008. december hó 5. napján

Dr. Mányoki Zsolt sk.
a tanács elnöke

. Hámori Attila sk.
előadó bíró

Dr. Kiss Gabriella sk.
táblabíró